

Η βασική μονάδα γης που χαρακτηρίζει τη ΦΕΟΥΔΑΡΧΙΑ της Δυτικής Ευρώπης. Απόλυτος εξουσιαστής πραγμάτων και προσώπων μέσα στο φέουδο είναι ο φεουδαρχικός κύριος. Στην κλασική της περίοδο, ως τον 9. και 10. μ.Χ. αιώνα, η φεουδαρχική ιδιοκτησία χωρίζεται σε δύο είδη γης. Το πρώτο είναι ο οἶκος — που καταλαμβάνει και το μεγαλύτερο μέρος των καλλιεργήσιμων εκτάσεων του φέουδου και όπου ασκεί απόλυτη ιδιοκτησία ο φεουδάρχης. Τα κτήματα του οίκου καλλιεργούνται από τους ΔΟΥΛΟΠΑΡΟΙΚΟΥΣ με τη μορφή ΑΓΓΑΡΕΙΑΣ και η παραγωγή προορίζεται αποκλειστικά για το φεουδάρχη. Το δεύτερο είδος αποτελείται από μικρά κομμάτια γης που ανήκουν στην ιδιοκτησία των χωρικών καλλιεργητών όπου συνιδιοκτήτης είναι ουσιαστικά ο φεουδάρχης. Από το δεύτερο είδος γης καλύπτονται οι ανάγκες των δούλοπαρόικων, που είναι υποχρεωμένοι να δίνουν ένα μέρος της παραγωγής με τη μορφή προσόδου (δεκάτη), σε είδος αρχικά και αργότερα σε χρήμα, στο φεουδάρχη. Το είδος γαιοκτησίας που αντιστοιχεί στον «οἶκο» της δυτικής φεουδαρχίας είναι το ΤΣΙΦΛΙΚΙ της ανατολικής φεουδαρχίας την περίοδο της τουρκοκρατίας.